

تعیین الگوی مقاومت اسینتوباکتر بومانی ایزوله شده از بیماران بسته در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان غازی آنکارا

شهره افشاریاوری^{*}, سیال روتا^۲, کایاهان چالار^۳, ایشیل فیدان^۴

تاریخ دریافت ۱۳۹۴/۰۷/۰۳ تاریخ پذیرش ۱۳۹۴/۰۹/۰۵

چکیده

پیش‌زمینه و هدف: مقاومت به عوامل ضد میکروبی در میان ایزوله‌های کلینیکی می‌تواند مشکلات درمانی بسیاری به همراه داشته باشد. هدف از این مطالعه بررسی الگوی مقاومت دارویی در سویه‌های اسینتوباکتر بومانی ایزوله شده از بخش مراقبت‌های ویژه نسبت به برخی از آنتی‌بیوتیک‌های رایج می‌باشد.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه ۵۰ ایزوله اسینتوباکتر بومانی از بیماران بسته در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان غازی آنکارا جمع‌آوری شد. پس از تأیید و تشخیص باکتری با روش‌های استاندارد باکتری‌شناسی، حساسیت دارویی نمونه‌ها با روش انتشار از دیسک بر اساس دستورالعمل موسسه استانداردهای آزمایشگاهی بالینی (CLSI) نسبت به ۱۵ آنتی‌بیوتیک سنجیده شد.

یافته‌ها: در این مطالعه مؤثرترین آنتی‌بیوتیک‌ها به ترتیب تیگه سیکلین (۹۲ درصد)، توبرامایسین (۴۸ درصد) و نتیل مایسین (۴۶ درصد) بود. **بحث و نتیجه‌گیری:** نتایج این مطالعه بیانگر گسترش سویه‌های مقاوم اسینتوباکتر بومانی به آنتی‌بیوتیک‌های مختلف در بخش مراقبت‌های ویژه بوده و تعیین الگوی مقاومت دارویی مناسب می‌تواند در درمان بیماران مفید باشد.

مجله دانشکده پرستاری و مامایی ارومیه، دوره سیزدهم، شماره دهم، پی‌درپی ۷۵، دی ۱۳۹۴، ص ۹۱۸-۹۱۲

آدرس مکاتبه: کیلومتر ۱۱ جاده نازلو، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه تلفن: ۰۴۴۳۲۷۵۲۳۰۰

Email: shafsharyavari@yahoo.com

مقدمه

مقاومت‌های دارویی چندگانه مشکل است. مقاومت ذاتی داروئی و یا تمایل بالای آن در کسب فاکتورهای مختلف مقاومت نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های مصرفی در بیمارستان از ویژگی‌های قابل توجه این ارگانیسم می‌باشد^(۱). این مسئله درمان عفونت‌های ناشی از این باکتری‌ها را به ویژه در بخش مراقبت‌های ویژه که بیشترین شیوع این باکتری در آن بخش گزارش شده را بسیار مشکل و پرهزینه می‌کند^(۲).

این مطالعه باهدف تعیین مقاومت آنتی‌بیوتیکی سویه‌های اسینتوباکتر بومانی جدادشده از نمونه‌های بالینی بخش‌های مراقبت ویژه بیمارستان غازی آنکارا انجام گردید و حساسیت ایزوله‌های اسینتوباکتر بومانی به ۱۵ آنتی‌بیوتیک مختلف سنجیده شد. با توجه به اینکه داشتن اطلاعات در زمینه الگوی آنتی‌بیوتیکی در کنترل،

میکروارگانیسم‌های عامل عفونت‌های بیمارستانی به دلیل مقاومت به آنتی‌بیوتیک‌ها مشکلات بزرگی را برای بیماران و بخش درمانی ایجاد می‌کنند^(۱). ریسک فاکتورهای مهم آن مصرف طولانی مدت آنتی‌بیوتیک، اقامت طولانی در بخش مراقبت‌های ویژه (ICU) و بیماری‌های همراه و جدی می‌باشد^(۲). ازین‌رو بیشترین فراوانی عفونت‌های بیمارستانی نیز مربوط به بخش‌های ICU بوده که به سختی درمان شده و گاهی منجر به مرگ بیماران می‌گردد^(۳).

در بین این باکتری‌ها، اسینتوباکتر بومانی که یک باسیل گرم منفی غیرتخمیری می‌باشد به عنوان یک پاتوزن مهم بیمارستانی محسوب شده و کنترل عفونت‌های حاصل از آن، به علت

^۱ استادیار میکروب شناسی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، ارومیه، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ استاد میکروب شناسی پزشکی، دانشگاه غازی

^۳ دانشیار میکروب شناسی پزشکی، دانشگاه غازی

^۴ دانشیار میکروب شناسی پزشکی، دانشگاه غازی

می‌باشد مقاومت نشان دهند، به عنوان سویه‌های مقاوم به چند دارو (MDR) و سویه‌های مقاوم به همه داروها به عنوان Pandrug resistant (PDR) تعریف گردیدند^(۷). سپس داده‌ها وارد نرمافزار آماری SPSS نسخه ۱۹ شد و با استفاده از آزمون‌های توصیفی آنالیز داده‌ها انجام گردید.

بیش‌گیری و درمان عفونت‌های ناشی از باکتری‌های مقاوم حائز همیت هستند و تحقیق و انتشار نتایج حاصل از این گونه تحقیقات باعث ترفعی سطح آگاهی مسئولین مربوطه از این نوع عفونت‌ها می‌گردد و می‌تواند گامی مؤثر در برخورد صحیح و کنترل عفونت‌ها در بخش مراقبت‌های ویژه باشد، انجام این گونه مطالعات ضروری به نظر می‌آید.

یافته‌ها

در این مطالعه، تعداد ۵۰ ایزوله کلینیکی اسینتوباکتر از بیماران بستری در ICU بیمارستان غازی آنکارا جمع‌آوری و مورد آزمایش قرار گرفت. نمونه‌های ارسالی آسپیراسیون ریه (۳۲ درصد)، خلط (۱۴ درصد)، زخم (۱۴ درصد)، برونشیال لاواز (۱۲ درصد)، خون (۱۰ درصد)، کاتتر خونی (۸ درصد)، مایع مغزی نخاعی (۶ درصد)، ادرار (۲ درصد) و مایع پلور (۲ درصد) بودند. تمامی نمونه‌ها از افراد بستری در ICU شامل ۵۲ درصد زن و ۴۸ درصد مرد با میانگین سنی در بالغین ۶۰/۷۲ (۱۵-۸۶) و میانگین سنی در کودکان ۲/۸۴ (۱-۱۴) به دست آمدند.

ایزوله‌های اسینتوباکتر بومانی توسط تست‌های استاندارد باکتری‌شناسی مورد شناسایی و تأیید قرار گرفتند و سپس تست آنتی‌بیوگرام به روش انتشار از دیسک انجام شد. نتایج آنتی‌بیوگرام برای ۱۵ آنتی‌بیوتیک به کار رفته در برابر ایزوله‌های اسینتوباکتر بومانی در جدول ۱ آورده شده است.

باکتری‌های مورد آزمایش از نظر مقاومت بر ۱۵ آنتی‌بیوتیک به دسته‌های ۱۴-۶ مقاومتی تفکیک شده و در جدول شماره ۲ مشخص شده است. این باکتری‌ها حداقل به ۶ و حداکثر به ۱۴ آنتی‌بیوتیک مقاوم می‌باشند. ۱۵ آنتی‌بیوتیک مورد آزمایش در این مطالعه از ۶ رده تشکیل شده که شامل کینولون‌ها، سفالوسپورین‌ها و سیع الطیف، ترکیبات بتالاکتام/مهارکننده بتالاکتاماز، آمینوگلیکوزیدها و کاربپن‌ها و تیگه سیکلین می‌باشند.

۵۰ سویه اسینتو باکتر بومانی ایزوله شده همگی نسبت به سه یا بیش از سه رده آنتی‌بیوتیکی مقاومت داشتند. چنانچه گفته شد اگر باکتری به حداقل ۳ کلاس آنتی‌بیوتیکی مقاوم باشد مقاوم به چند دارو یا (MDR)^(۸) نامیده می‌شود. ۷. مصرف بی‌رویه آنتی‌بیوتیک در بیمارستانها باعث افزایش سویه‌های مقاوم به چند Pandrug (MDR) و سویه‌های مقاوم به همه داروها resistant (PDR) شده و این مسئله مشکلات بسیاری را در درمان ایجاد می‌کند. در این مطالعه همه سویه‌ها مقاومت چندگانه نشان داده‌اند ولی سویه‌های مقاوم به همه داروها دیده نشده است.

مواد و روش کار

در این مطالعه مقطعی- توصیفی، تعداد ۵۰ ایزوله اسینتو باکتری‌بومانی از بیماران بخش‌های مراقبت‌های ویژه بیمارستان غازی آنکارا بین سال‌های ۲۰۱۰-۲۰۱۱ تشخص و جمع‌آوری شدند. جنس و گونه باکتری با استفاده از روش‌های بیوشیمیابی استاندارد باکتری‌شناسی شامل رشد بر روی محیط مک کانکی در ۴۲ درجه سانتی‌گراد، رنگ‌آمیزی گرم، اکسیداز، حرکت، OF، واکنش روی محیط TSI و در صورت لزوم با کیت‌های تشخیصی (API ID 32 bioMerieux, France) تعیین هویت گردید^(۵). سپس به منظور بررسی مقاومت دارویی اسینتو باکتری‌بومانی از روش دیسک دیفیوژن به روش کربی بائر طبق دستورالعمل CLSI استفاده شد^(۶).

سویه کنترل به کار رفته در تعیین حساسیت آنتی‌بیوتیکی به روش انتشار از دیسک، اشریشیا کولی ATCC25922 بود. ۱۵ دیسک به کار گرفته شده در این تست، از شرکت (BIOANALYSE Tibbi Malzemeler San. ve Tic. Ltd. Ankara/Türkiye) شامل آنتی‌بیوتیک‌های تیگه سیکلین ((۱۵ µg)، پیراپاسیلین + تازوباكتم (۱۰/۱۰ µg)، سولباقاتام + آمپی‌سیلین (۱۰/۱۰ µg)، آموکسی‌سیلین + کلاولانیک اسید (۱۰/۲۰ µg)، سفوتابکسیم (۳۰ µg)، سفتازیدیم (۳۰ µg)، سولباقاتام (۳۰ µg)، سفپیم (۳۰ µg)، سفپیم (۱۰/۱۰ µg)، سیپروفلوکساسین (۵ µg)، توبرامايسین (۱۰ µg)، آمیکاسین (۳۰ µg)، نتیل مایسین (۳۰ µg)، جنتامیسین (۱۰ µg)، ایمپن (۱۰ µg)، مروپن (۱۰ µg)) بود.

ایزوله‌های اسینتو باکتر بومانی که به سه یا بیش از سه کلاس آنتی‌بیوتیکی که در اینجا شامل کینولون‌ها (سیپروفلوکساسین)، سفالوسپورین‌های وسیع الطیف (سفوتابکسیم، سفتازیدیم، سفپیم، سفپیپرازون)، ترکیب بتالاکتام/مهارکننده بتالاکتاماز (آمپی‌سیلین / سولباقاتام، آموکسی‌سیلین / کلاولانیک اسید)، آمینوگلیکوزیدها (آمیکاسین، توبرامايسین، نتیل مایسین، جنتامیسین، کاربپن‌ها (ایمپن و مروپن) و تیگه سیکلین

¹ Multi drug resistant

جدول (۱): توزیع فراوانی الگوی مقاومت و حساسیت آنتی‌بیوتیکی در ۵۰ گونه اسینتوباکتر جدا شده از بیماران بستری در بخش ICU بیمارستان غازی بر حسب نوع آنتی‌بیوتیک

نوع آنتی‌بیوتیک	سویه‌ها	ایزوله‌های اسینتوباکتر	مقاآم (%)	نیمه مقاآم (%)	حساس (%)
تیگه سیکلین			-	۸	۹۲
پیپراسیلین+تازوباتام			۹۸	-	۲
سولباکتام+آمپیسیلین			۷۸	۱۸	۴
آموکسیسیلین+کلاولانک اسید			۱۰۰	-	-
سفوتاکسیم			۹۸	-	۲
سفتاژیدیم			۸۶	۶	۸
سفپیم			۹۶	۶	۲
سولباکتام+سفوپرازون			۶۲	۱۸	۲۰
سیپروفلوکساسن			۹۴	-	۶
توبرامایسین			۵۲	-	۴۸
آمیکلاسین			۷۲	۶	۲۲
نتیل مایسین			۵۴	-	۴۶
جنتامایسین			۶۲	۶	۳۲
ایمپن			۸۲	۸	۱۰
مروپن			۹۴	۲	۴

جدول (۲): فراوانی مقاومت چندگانه در ۵۰ گونه اسینتوباکتر جدا شده در این مطالعه نسبت به ۱۵ آنتی‌بیوتیک

نوع مقاومت به ۱۵ آنتی‌بیوتیک	سویه‌ها	ایزوله‌های اسینتوباکتر	تعداد ایزوله‌ها	(%)
۱۴ مقاومتی			۱۰	%۲۰
۱۳ مقاومتی			۹	%۱۸
۱۲ مقاومتی			۷	%۱۴
۱۱ مقاومتی			۶	%۱۲
۱۰ مقاومتی			۴	%۸
۹ مقاومتی			۷	%۱۴
۸ مقاومتی			۵	%۱۰
۷ مقاومتی			۱	%۲
۶ مقاومتی			۱	%۲

بحث و نتیجه‌گیری

استفاده بی‌رویه و تجویز نامناسب آنتی‌بیوتیک‌ها یکی از دلایل مهم شیوع مقاومت آنتی‌بیوتیکی در مناطق جغرافیایی مختلف می‌باشد. افزایش مقاومت به عوامل ضد میکروبی و کاهش انتخاب‌های درمانی یک مشکل جدی در بیمارستان‌ها خصوصاً در بخش‌های مراقبت ویژه بوده و سلامت و اقتصاد کشور را تحت تأثیر قرار می‌دهد (۸). مطالعات اپیدمیولوژیک و مقایسه‌ی نتایج آنتی‌بیوگرام‌ها نشان می‌دهد که مقاومت داروئی در ایزوله‌های بالینی در نقاط مختلف دنیا و یا حتی ما بین بیمارستان‌های مختلف یک ناحیه متفاوت است و فاکتورهای محیطی، الگوهای مختلف استفاده از عوامل ضد میکروبی، اختلاف در سطح کیفی برنامه‌های تعیین حساسیت ضد میکروبی و نوع نمونه‌های ایزوله شده در ایجاد و گسترش این تفاوت‌ها نقش بسزایی دارد (۹). بنابراین الگوهای درمانی مورداً استفاده در نقاط مختلف نیز متفاوت است.

در بررسی مقاومت داروئی اسینتو باکتر بومانی توسط Simhon در سال ۲۰۰۰ مقاومت این باکتری به ایمپنیم از ۱/۹ درصد در سال ۱۹۹۰ به ۳۵/۹ درصد و مقاومت به سیپروفلوکساسین از ۴۹/۵ درصد به ۸۶/۹ درصد افزایش یافته است (۸). در مطالعه Basustaoglu که سال ۱۹۹۷-۱۹۹۷ اسینتو باکتر بومانی ایزوله شده از بیمارستان ارتش تمامی سویه‌های اسینتو باکتر بومانی ایزوله شده از بیمارستان نشان به ایمپنیم حساس بوده و هیچ سویه مقاوم به این آنتی‌بیوتیک گزارش نشده است (۹).

مطالعات karlowsky در سال‌های ۲۰۰۱ در کشور آمریکا نشان می‌دهد که سویه‌های اسینتو باکتر بومانی مقاوم به ایمپنیم و مروپنیم ایزوله شده از بخش ICU به ترتیب ۳/۹ درصد، ۸/۸ درصد و مقاومت همین سویه‌ها به سیپروفلوکساسین ۵۳/۸ درصد، جنتامیسین ۴۳/۸ درصد، سفتازیدیم ۲۱/۷ درصد و سفیپن ۲۸/۴ درصد می‌باشد (۱۰).

در سال ۲۰۰۰ مقاومت سویه‌های اسینتو باکتر بومانی را به آنتی‌بیوتیک‌های ایمپنیم ۷ درصد، توبرامایسین ۳۹/۶ درصد، سیپروفلوکساسین ۷۲/۱ درصد و سفتیراکسون ۸۱/۴ درصد گزارش نموده‌اند (۱۱).

برخلاف مطالعه Smolyakov در سال Wang که در سال ۲۰۰۳ بر روی اپیدمی‌های ناشی از اسینتو باکتر بومانی مقاوم به آنتی‌بیوتیک در بخش ICU انجام داده است، تمام سویه‌ها مقاوم به ایمپنیم و آمپی سیلین - سولبیاکتام گزارش شده است (۱۲). در سال ۲۰۱۳ میزان درصد مقاومت به ایمپنیم و Szejbach مروپنیم را در سویه‌های اسینتو باکتر ایزوله شده در بیمارستان‌های لهستان را به ترتیب ۸۹/۷ درصد و ۹۴/۹۹ درصد گزارش کرده و تقریباً ۶۴ درصد از سویه‌ها از بخش‌های مراقبت‌های ویژه جمع‌آوری

شده است. در ضمن تمامی ایزوله‌ها مقاوم به آمیکاسین و سیپروفلوکساسین بوده و کمترین مقاومت در این سویه‌ها نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های نتیل مایسین و توبرامایسین و کلیستین به ترتیب ۱۵/۴ درصد، ۱/۲ درصد و ۱/۲ درصد دیده شده است. طبق این گزارش ۹۹ درصد سویه‌ها مقاومت چندگانه (MDR) داشته‌اند (۱۳). در مطالعه حاضر ۸۲ درصد از اسینتو باکترهای ایزوله شده نسبت به ایمپنیم و ۹۴ درصد نسبت به سیپروفلوکساسین مقاومت نشان دادند. تمامی سویه‌ها (۱۰۰ درصد) مقاومت چندگانه داشته و الگوی مقاومت سویه‌های ایزوله شده با سویه‌های بیمارستان‌های لهستان همخوانی دارد.

Bassetti در سال ۲۰۰۸ و Michalopoulos در سال ۲۰۱۰ افزایش مقاومت چندگانه در سویه‌های اسینتو باکتر بومانی را تأیید کردند (۱۴، ۱۵).

در مطالعه‌ای که طالبی طاهر در بیمارستان رسول اکرم تهران در طی سال‌های ۲۰۱۱-۲۰۱۱ بر روی ۵۱ ایزوله اسینتو باکتر بومانی ایزوله شده از بخش‌های مراقبت‌های ویژه انجام داده است، در صد بالایی از ایزوله‌ها مقاوم به ایمپنیم (۹۷ درصد)، سفالوسپورین‌های نسل سوم (۹۴-۹۷ درصد)، جنتامیسین و پیپراسیلین-تازو باکتام (۹۴ درصد) بودند (۱۶). مطالعات نشان می‌دهد که مقاومت دارویی بالا نسبت به آنتی‌بیوتیک‌ها در بخش مراقبت‌های ویژه به مرتبه بیشتر از سایر بخش‌های بیمارستانی می‌باشد (۱۲، ۱۳، ۱۶).

در مطالعه‌ای که اردبیلی و همکاران در سال ۲۰۱۳ در تهران انجام داده‌اند از ۶۵ ایزوله کلینیکی اسینتو باکتر بومانی ۶۱ سویه (۹۴ درصد) مقاومت چندگانه نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های موربدبررسی داشتند و بیشترین مقاومت نسبت به آنتی‌بیوتیک‌های سفتازیدیم، آزترونام، سفیپن و سیپروفلوکساسین و مؤثرترین آنتی‌بیوتیک جنتامیسین گزارش شده است (۱۷).

با افزایش سویه‌های مقاوم خصوصاً در بخش مراقبت‌های ویژه و کمتر شدن داروهای انتخابی برای درمان، آنتی‌بیوتیک‌هایی مانند تیگه سیکلین مطرح و به عنوان یکی از داروهای مناسب در درمان عفونت‌های اسینتو باکتر بومانی با مقاومت چندگانه پیشنهاد می‌شود (۱۸، ۱۹).

در مطالعه‌ای که بهادر در سال ۲۰۱۳ بر روی سویه‌های اسینتو باکتر با مقاومت چندگانه ایزوله شده از بخش ICU بیمارستان‌های مختلف ایران انجام داده است حساسیت تیگه سیکلین ۸۰ درصد گزارش شده است (۲۰).

Singh در مطالعه‌ای که در سال ۲۰۱۳ بر روی سویه‌های اسینتو باکتر بومانی با مقاومت چندگانه انجام داده است آنتی‌بیوتیک‌های کلیستین و تیگه سیکلین را تنها راه مبارزه با این

به نسبت آنتیبیوتیک‌های ذکر شده از حساسیت بیشتری برخوردار هستند ولی در این مطالعه در شرایط آزمایشگاهی تیگه سیکلین مؤثرترین آنتیبیوتیک برای سویه‌های اسینتو باکتر بومانی ایزوله شده از بخش مراقبت‌های ویژه می‌باشد.

نتایج این مطالعه و مقایسه آن با مطالعات مشابه نشان می‌دهد که مقاومت به اسینتو باکتر بومانی به صورت دائمی در حال تغییر بوده و می‌تواند باعث نگرانی‌های جدی در مورد ایجاد سویه‌های PDR و MDR گردد. لذا لزوم مطالعات مستمر بر الگوهای مقاومتی باکتری‌ها برای انتخاب بهترین درمان، انجام آزمون‌های حساسیت آنتیبیوتیکی و تجویز منطقی آن‌ها توسط پزشکان، به کارگیری ابزارهای مناسب کنترل عفونت بمویه در بخش مراقبت‌های ویژه بیمارستان‌ها برای جلوگیری از انتشار بیشتر ضروری به نظر می‌رسد.

تشکر و قدردانی

این مقاله بخشی است از پایان‌نامه دکتری شهره افشار یاوری با عنوان "بررسی ژن‌های افلوکسین پمپ ADE، ADE، QAC مقاومت اسینتو باکتر بومانی نسبت به بیوسایدنا در مقطع دکترای تخصصی در سال ۲۰۱۲ بوده و با کد ۱۱/۲۰۰۳-۱ SBE از طرف دانشگاه غازی ترکیه حمایت و اجرا شده است.

References:

1. Curtis LT. Prevention of hospital acquired infections: review of non-pharmacological Intervention.J Hosp Infect 2008; 69(3):204-19.
2. Podnos YD, Cinat ME, Wilson SE, Cooke J, Gornick W, Thrupp LD. Eradication of multi-drug resistant Acinetobacter from an intensive care unit. Surg Infect (Larchmt) 2001; 2(4):297-301.
3. Zolldann D, Haefner H, Poetter C, Buzello S. Assessment of a selective surveillance method for detecting nosocomial infections in patients in the intensive care department. AJIC major article 2003;3:261-5.
4. Falagas ME, Koletsis PK, Bliziotis IA. The diversity of definitions of multidrug resistant (MDR) and pandrug-resistant (PDR) Acinetobacter baumannii and Pseudomonas aeruginosa. J Med Microbiol 2006;55(Pt 12):1619-29.

باکتری اعلام کرده است (۲۱). در مطالعه حاضر نیز ۹۲ درصد از اسینتو باکترهای ایزوله شده نسبت به تیگه سیکلین حساس و ۸ درصد نیمه حساس بودند و هیچ سویه مقاوم به این آنتیبیوتیک ایزوله نگردید.

باینکه در برخی از مطالعات کاربانم‌ها، سفالوسپورین‌ها، آمینوگلیکوزیدها و فلؤوروکینولون‌ها داروهای شاخص در درمان عفونت‌های ناشی از اسینتو باکتر بومانی هستند (۲۲). اما این مطالعه و مطالعات مشابه نشان می‌دهد که ایزوله‌های کلینیکی اسینتو باکتر بومانی جمع‌آوری شده از بخش‌های ICU به میزان چشمگیری نسبت به آنتیبیوتیک‌های سفوتاکسیم (۹۸ درصد)، سفیپم (۹۶ درصد)، سفتازیدیم (۸۶ درصد)، سیپروفلوکساسین (۹۴ درصد)، مروپن (۹۴ درصد)، امیپن (۸۲ درصد)، آمیکاسین (۷۲ درصد) و داروهای ترکیبی آموکسی سیلین + کلاولانیک اسید (۱۰۰ درصد) و پیپراسیلین + تازوباتکام (۹۸ درصد) مقاوم می‌باشند.

در نگاه کلی به نتایج به دست آمده در این مطالعه می‌توان دریافت که آنتیبیوتیک‌های گروه کاربانم، سفالوسپورین‌ها، کینولون‌ها و حتی برخی داروهای ترکیبی به واسطه مقاومت بالا دیگر به عنوان داروهای ضد اسینتو باکتر ایزوله شده از بخش‌های ICU نمی‌تواند مطرح باشد. برخی از آنتیبیوتیک‌های گروه آمینوگلیکوزید

5. Koneman EW. Color atlas textbook of diagnostic microbiology. 4th ed. New York: Lippincott Company;1992. P.67-110.
6. Clinical and Laboratory Standards Institute. Performance Standards for Antimicrobial Susceptibility Testing; Twentieth Informational Supplement.M100-S222012. Wayne, PA: Clinical and Laboratory Standards Institute; 2012
7. Vikas M, Sinha S, Singh NP. Multi drug Resistant Acinetobacter. J Global Infectious Diseases 2010;2(3):420-7.
8. Simhon A, Rahav G, Shazberg G, Block C, Bercovier H, Shapiro M. Acinetobacter baumannii at a Tertiary-Care Teaching Hospital in Jerusalem. J Clin Microbiol 2001; 39(1): 389-91.
9. Basustaoglu AC, Kisa O, Sacilik SC, Ozyurt M, Yildiran ST. Epidemiological characterization of hospital-acquired Acinetobacter baumannii isolates from a 1500-bed teaching hospital by

- phenotypic and genotypic methods. *J Hosp Infect* 2001; 47(3):246-7.
10. Karlowsky JA, Draghi DC, Jones ME, Thornsberry C, Friedland IR, Sahm DF. Surveillance for antimicrobial susceptibility among clinical isolates of *Pseudomonas aeruginosa* and *Acinetobacter baumannii* from hospitalized patients in the United States, 1998 to 2001. *Antimicrob Agents Chemother* 2003; 47(5):1681-8.
  11. Smolyakov R, Borer A, Riesenber K, Schlaeffer F, Alkan M, Porath A, et al. Nosocomial multi-drug resistant *Acinetobacter baumannii* bloodstream infection: risk factors and outcome with ampicillinsubactam treatment. *J Hosp Infect* 2003; 54(1):32-8.
  12. Wang SH, Sheng WH, Chang YY, et al. Healthcare- associated outbreak due to pan-drug resistant *Acinetobacter baumanii* in a surgical intensive care unit. *J Hospital Infection* 2003; 53: 97-102.
  13. Szejbach A, Mikucka A, Bogiel T, Gospodarek E. Usefulness of phenotypic and genotypic methods for metallo-beta-lactamases detection in carbapenem-resistant *Acinetobacter baumannii* strains. *Med Sci Monit Basic Res* 2013; 19:32-6.
  14. Bassetti M, Righi E, Esposito S, Petrosillo N, Nicolini L. Drug treatment for multidrug-resistant *Acinetobacter baumannii* infections. *Future Microbiol* 2008; 3(6):649-60.
  15. Michalopoulos A, Falagas ME. Treatment of *Acinetobacter baumannii*. Expert Opin Pharmacother 2010; 11(5):779-88.
  16. Talebi Taher M, Latifniya M, Javad Musavi SA, Adabi M, Rasteghari Lari A, Fatahi M. Risk factors and antimicrobial susceptibility in ventilator associated pneumonia: a brief report. *Tehran Univ Med J (TUMJ)* 2012; 70(9):577-82.
  17. Ardebili A, Azimi L, Mohammadi-Barzelighi H, Owlia P, Beheshti M, Talebi M, et al. Determination of Resistance Pattern of Isolated *Acinetobacter baumannii* from Hospitalized Burned Patients in Motahari Hospital Tehran. *Zanjan Univ Med J* 2013; 20(83):112-9.
  18. Ozdemir M, Erayman İ, Gundem N S, Baykan M, Baysal B. Investigation of Antibiotic Susceptibility of *Acinetobacter* Strains in Nosocomial Infections. *Ankem Derg* 2009; 23(3):127-32.
  19. Tasova Y. From Tetracycline to Tigecycline. *Ankem Derg* 2010; 24(Ek 2):36-44.
  20. Bahador A, Taheri M, Pourakbari B, Hashemizadeh Z, Rostami H, Mansoori N, et al. Emergence of Rifampicin, Tigecycline, and Colistin-Resistant *Acinetobacter baumannii* in Iran: Spreading of MDR Strains of Novel International Clone Variants. *Microbial Drug Resistance* 2013; 19(5): 397-406.
  21. Singh H, Thangaraj P, Chakrabarti A. *Acinetobacter baumannii*: A Brief Account of Mechanisms of Multidrug Resistance and Current and Future Therapeutic Management. *J Clinical and Diagnostic Res* 2013; 7(11): 2602-5.
  22. Prashanth K, Badrinath S. In vitro susceptibility pattern of *Acinetobacter* species to commonly used cephalosporins, quinolones, and aminoglycosides. *Indian J Med Microbiol* 2004; 22: 97-103.

DETERMINATION OF RESISTANCE PATTERN OF ISOLATED ACINETOBACTER BAUMANNII FROM INTENSIVE CARE UNITS (ICUS) IN GAZI HOSPITAL, ANKARA

Shohreh Afshar Yavari¹, Seyyal Rota², Kayahan Caglar³, Isil Fidan⁴

Received: 25 Sep, 2015; Accepted: 26 Nov, 2015

Abstract

Background & Aims: Increasing antibiotic-resistance cause a lot of problems for patients. The aim of this study was to isolate the *Acinetobacter baumannii* species from the Intensive Care Units (ICUs) and to determine antimicrobial resistance pattern of these bacteria.

Materials & Methods: 50 isolates of *A.baumannii* from different clinical specimens from ICU wards of Gazi hospital were isolated. The species identification was performed by standard laboratory methods. Antibacterial susceptibility test for 15 antibiotics was performed using disk diffusion (Kirby-Bauer) method according to CLSI guideline.

Results: In this study, the highest sensitive rate was shown by Tigecycline (92%), Tobramycin (48%), and netilmycin (46%).

Conclusion: This study shows drug resistance has increased in the Intensive Care Units, and it suggests that antibiotic resistance can be decreased by choosing the appropriate drug to treat patients.

Keywords: *Acinetobacter Baumannii*, Resistance Pattern, Intensive Care Units

Address: Nazloo road, Faculty of Paramedical Science, Urmia

Tel: (+98) 4432752300

Email: shafsharyavari@yahoo.com

---

¹ Dep. of Laboratory Sciences, Faculty of Paramedical Sciences, Urmia University of Medical Sciences
(Corresponding Author)

² Dep. of Medical Microbiology, Faculty of Medicine, Gazi University, Ankara

³ Dep. of Medical Microbiology, Faculty of Medicine, Gazi University, Ankara

⁴ Dep. of Medical Microbiology, Faculty of Medicine, Gazi University, Ankara